

מ"נ 7664/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"נ 7664/18

כבד המשנה לנשיאה ח' מלצר

לפני:

פלוני

ה המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר מהתאריך 28.10.2018; תגובה
המשיבה לבקשתה מהתאריך 27.01.2019

עו"ד עומר כנען

בשם המבקש:

עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניה בלהוראות על משפט זה רמכח סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") בענייניו של המבקש, אשר הורשע בגין עבירות של חבלה חמורה בין משפחה, לפי סעיפים 333 ו-335(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של התקיפה בגין מחרירות, לפי סעיפים 379 ו-382(א)(2) לחוק העונשין.

אבי אלה לאתה נתונם הדורשים להכרעה בבקשתה.

רקע

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. בתאריך 10.03.2015 הוגש נגד המבוקש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים. במסגרת כתב האישום נטען כי בתאריך 03.03.2015 המבוקש הכה את בנו, שהוא אז בן שלושה חודשים, באזרע עינו השמאלית, משהלה לא חדל מכך. עוד נטען כי בשבוע שעבר לתאריך 05.03.2015 המבוקש טלט את בנו בחזקה, חבל בו וגרם לו שברים בגופו. כמו כן, נטען כי במספר הזדמנויות, המבוקש הכה את המתלוונת, גירושתו, בפניה ובגבה.
3. בתאריך 30.12.2015 בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר א' כהן) הרשיע את המבוקש, לאחר שמיית ראיות, בעירות, אשר ייחסו לו בכתב האישום (להלן: הכרעת הדין המקורי). בסיס הכרעת הדין המקורי העמدة עדות המתלוונת, שנמצאה מהימנה ועקבית על ידי בית המשפט והוא נתמכה בנוסף, בריאות נוספת, שהמרכזית שבהן היא עדותו של מר שרון לוי, שעבד עם המתלוונת בתקופה הלבנטית (להלן: עד התביעה המרכזי).
4. בתאריך 16.02.2016 בית המשפט המחוזי הנכבד גזר את דיןו של המבוקש והשיט עליו, בין היתר, עונש של 4 שנות מאסר לריצוי בפועל, בגין ימי מעצרו.
5. המבוקש ערער על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי הנכבד. במסגרת ערעורו, המבוקש ביקש לצרף ראיות חדשות הנוגעות למતלוונת. בית משפט זה קיבל "לא בלי התלבטות", את בקשת המבוקש להגיש ראייה חדשה בדמות שיחה מוקלטת של המתלוונת, והורה להחזיר את התקיק לבית המשפט המחוזי הנכבד כדי שיבחן את תוכן הקלטה, וכיrigע האם יש לקבל ארבע ראיות נוספות שהמערער ביקש לצרף ויתן הכרעת דין משלימה בעניינו (ראו: ע"פ 1850/16 מרופוב נ' מדינת ישראל(22.03.2017), בהרכבת: כב' השופטים' דנציגר, ע' פוגלמן-א' שם)).
6. התקיק הוחזר כאמור לבית המשפט המחוזי בירושלים ובuckבות פרישתו שלכ' השופט א' כהן, שכתב את הכרעת הדין המקורי-התקיק הועבר לטיפולה של כב' השופטת ח' מ' לומפ.
7. בתאריך 26.09.2017 בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל שלוש מතוך ארבע הראיות הנוספות: כתב התביעה שהגישה המתלוונת לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים; תעודה של המתלוונת מחדר מין פסיכיאטרי ותעודת רפואיות המתיחסת למבוקש מטעם שירות בתי הסוהר.
- הראייה הרביעית, שבקשה המבוקש לצרפה- נדחתה. עניינה היה פרוטוקול של העדות שמסירה המתלוונת במסגרת ת"פ 13481-12-15, שם הואשם המבוקש כי ניסה לגרום למתלוונת להעיד עדות שקר במסגרת התקיק הנוכחי (אישור ממנו זוכה בתיק הנ"ל).
8. בתאריך 04.12.2017, בית המשפט המחוזי הנכבד נתן הכרעת דין משלימה בעניינו של המבוקש, וקבע כי אין בראיות הנוספות שהובאו לפניו כדי לפגום בעדות המתלוונת באופן שיערער את האמון שניית בה. לפיכך, הכרעת הדין בעניינו של המבוקש נשarraה על כנה (להלן: הכרעת הדין המשלים). לצד זאת, בית המשפט המחוזי הנכבד מצא לנכון להפחית מעונשו של המבוקשודים מאסר בפועל, אך שעונשו הועמד על 46 חודשים מאסר בפועל, וזאת בשל סיבה רפואית מעיקה (פצע מזוהם שהתרפתח ברגלו של המבוקש).

9. בתאריך 30.05.2018 בית משפט זה דחה את ערעורו של המבוקש על הכרעות הדיון המקורי והמשלימה, שניתנו בעניינו, וקבע כי לא נמצאה עילה להתערבותה (ראו ע"פ 566/18 מropolis נ' מדינת ישראל (30.05.2018) (כב' השופטים: נ' הנדל, ד' ברק-ארזו-ג' קרא)).

10. مكان הבקשה למשפט חוזר לפניי.

טענות הצדדים בבקשתו למשפט חוזר

11. לטענת המבוקש, ענייניו מצדיק עיריכת משפט חוזר, וזאת בשל קיומו של חשמם של עויותandi. למעשה, בית המשפט המחויז הנכבד שגה בעת שביסס את הכרעת דיינו על עדויותיהם של המתلونנות ושל עד התביעה המרכזית. לדידו, אין ליתן בעדויות אלו אמון, שכן אין מובסות על ראייה פוזיטיבית בכל הנוגע לנקיות אלימות הצד של המבוקש כלפי בנו, אלא על עדויות שמיעה ועל סברות, וכן נוכחות הייתן, לגרסתו, רויות שקרים. טענות אלו נתמכות, לגישת המבוקש, בכלל הראיות החדשנות, שהוספקה בתביעה בערעור הנ"ל, כאמור, קבלתן אושרה באופן חלקי בלבד. כמו כן, לטענת המבוקש, המתلونנות מקיימת קשרים עם גורמים במשטרתו, שהשפיעו כביכול על חוקיות המשטרה באופן שבו עדדים שהיו אמורים להיחקר בפרט – לא זמנו לחקירה.

12. המבוקש טוען עוד כי המתلونות היא זו שהכתה את בנו וגרמה לו שברים ברגליו, ולאחר מכן עשתה יד אחת עם עד התביעה המרכזיו מעסיקם המשותף כדי להפליל את המבוקש בעבירה שבאה הורשע, וזאת כדי להביא לגירושו לישראל (הATABEK הוא אזרח אוזבקיסטן).

13. המשיבה טוענת מנגד, כי עיקרה של הבקשה היא בבחינת ערעור חדש על הכרעת דין, והיא מכילה, הלכה למעשה, נימוקים דומים לאלה שהובאו בפני ערכאת הערעור וזכה כבר להתייחסותה בגדר ע"פ 566/18 הנ"ל. לפיכך, לטענה, המבוקש לא עומד באף אחת מהuilות לקיומו של משפט חוזר, המנווית בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט.

14. המשיבה מוסיפה וטענת כי המבוקש צירף לבקשתו הנווכחית ולהודעת הערעור על הכרעת הדיון המשלימה, מסמכים, אשר בית המשפט המחויז הנכבד קבע מפורשות כי אין לקבלם, ובית משפט זה, אשר דין בערעור, העירכבר כי יש להלין על התנהלות זו, בה המבוקש עושה דין לעצמו.

דין והכרעה

15. לאחר עיון בבקשתה, בתגובה המשיבה לה, ובוחמרים שצורפו אליהן – הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה למשפט חוזר להידוחות. אביה את נימוקי' בתמציאות מיד בסמוך.

16. הסמכות הורות על עיריכת של משפט חוזר מוגנת בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט, ובנסיבות שלפניו לרלבנטית העילה המפורטת בסעיף (4). ההווארות המתאימות יובאו להלן:

"31.(א)

נשאיית המשפטהעליוואומשנהלנשייאושופטאחרשלבהתהמשפטהעלוושקבעלכיהנשיירשאילהוROTICAיתהמשפטהעלו
ויאובייתמשפטמבחןשייקבעלך, יקי'םמשפטוחזרבענויפלישנפסקבוסופית, אפראהכינתק'םאחמד אלה:

[...]

(4) נתעוררחששלםשכיבהרשותהנרגמלnidonuiiotdin"

(ההדגשהשל - ח"מ).

17. בפסקתנו נקבע כי מוסד המשפט החוזר מАЗן בין שני ערכיהם מרכזים: חשיפת האמת והצדק ומונעת הרשות שווה Machd גיסא, ועקרונות סופיות הדיוון, הוודאות המשפטית, היציבות והיעילות הדינונית מאידך גיסא (ראו: מ"ח 9974/04 שוויצרני מדינתיישראל, פיסקה 12 (05.09.2005)). בהקשר זה נפסק עוד כי נקודתהמוצאההכרחיתלדיוקבבקשהמשפטוחזרהaicפסקההדין, נושאבקשה, ניתCONDIN (ראו: מ"ח 4057/02 סובחני מדינתיישראל, פיסקה 7 (10.07.2002)).

18. הנה כי אין הלהה היא כי בית משפט זה לא יכול בקשה לקיום משפט חוזר אלא במקרים בהם הונחה תשתיית ראייתית איתנה וממשית ביחס לקיים את מהעילות המנויות בסעיף 31(א) לחוקבהתהמשפט (ראו: מ"ח 13/17797יקוטיאל נ' מדינתיישראל (06.06.2013)). לפיכך, הוראה על קיומו של משפט חוזר אינה ניתן בדבר שבharga, ובנסיבות לקיים הליך זה "מאושרות באופן חריג ובמסורת" (ראו: מ"ח 13/33783פלוני נ' מדינתיישראל, פיסקה 21 (17.07.2014)). בהתאם, נקבע כי קבלת בקשה לקיום משפט חוזר בעילה של עיות דין תעשה רק במקרים מיוחדות ובמקרים נדירים.

עוד נקבע, כי משפט חוזר אינו "ערעור נסף", והוא לא מהווה את המוגרת הדינונית המתאימה לדין בטענות, אשר התבררו כבר בפני הערכאות הקודמות שדנו בתיק (ראו: מ"ח 16/16321שלום נ' מדינתיישראל (07.09.2017)).

19. בקשותול המבקש למשפטוחזרמתבוסתפה עלטענותערעוריותבאופין, המופנות בעיקר כנגד מהימנותם של המתלוונת ושל עד התביעה המרכזית, וטענות אלו נדונו והוכרעוכברעלידיישערכאות בפירות ובצורה משכנעת (ראו: פיסקאות13-19לפסקההדיןבערעור).

בנסיבות אלו, סבורני כי המבקש לא הצליח לעبور את המשוכה שניצבה בפנוי, שכן לא מצאתי חשש של ממש כי בהרשעתו נגרם לו עיות דין.

20. אף לגוף של עניין, הערכאות הקודמות שדנו בתיק קבעו כי עדות המתלוונת מפורטת ומأוזנת ועדות עד התביעה המרכזיתהימנה וקוורנטית והבאו נימוקים למכביר לביסוס קביעה זו. זאת ועוד – המבקש לא הציג כל ראייה לאיוש גרסתו, בכל הנוגע למשמעותם של המתלוונת ושל עד התביעה המרכזיותן באשר לטענותו כי המתלוונת היא אשר עברה את העבירה שבה הוא הורשע. לפיכך, המבקש לא הצליח להניח תשתיית ממשית להתקיימותה של עילה לקיומו של משפט חוזר בעניינו.

.21. סיכום של דברים – לא מצאתי כי עניינו של המבוקש מעורר חשש של ממש כי בהרשעתו נגרם לו עוות דין באופן המצדיק קיומו של משפט חוזר בעניינו, ועל כן – הבקשה שבפני נדחתה.

ניתנה היום, כ"ד בא'יר התש"ף (18.05.2020).

המשנה לנשיא
